

Ф Л О Р Ъ Н С С К О В Ъ Л Ш И Н

*Рисунка от художника
Уилям Глакенс*

Съдържание

Играта	8
Законът за просперитета	19
Силата на гумата	27
Законът за несъпротивата	35
Кармичният закон и Законът за опрощението	45
Прехвърляне на грижата/Въздействие върху подсъзнанието	55
Любовта	65
Интуиция или водачество	75
Идеалната себerealизация или божественият замисъл	85
Отричане и утвърждаване	97

Играта

Повечето хора считат живота за борба, но той не е борба, а игра. Това е игра, която обаче не можем да играем успешно, без да познаваме духовните закони. Старият и Новият Завет ни разкриват правилата на тази игра с изумителна яснота. Иисус Христос учи, че това е голямата игра на Даване и Получаване. „Каквото човек посее, това и ще пожъне“.* Това означава, че каквото е словото или делото на човека, такова ще му се върне. **КАКВОТО ДАДЕ – ТОВА ЩЕ ПОЛУЧИ.**

Ако човек раздава омраза, ще получи омраза, ако раздава любов, ще получи любов, ако раздава критикуи – ще бъде критикуван, ако лъже – ще го лъжат, ако маме – ще го мамат. Но ни е казано също така, че въображението има водеща роля в играта на живота.

* Всички цитати от Библията са дадени според Синодалното издание от 1995 г. (Бел. рег.)

„От всичко, що е за пазене, най-много пази сърцето си (или въображението), защото от него са изворите на живота“ (Притч. 4:23).

Това означава, че каквото човек си представя, то рано или късно се проявява в живота му. Имах познат, който се страхуваше от една болест. Беше много рядка болест и от нея трудно се заболяваше, но той непрекъснато си представяше, че е болен от нея, докато накрая се разболя и умря, превръщайки се в жертва на разстроено то си въображение. Ето защо, за да играем успешно играта на живота, ние трябва да тренираме въображението си. Когато въображението на човека е тренирано да си представя само хубави неща, той постига всяко праведно желание на своето сърце – здраве, богатство, любов, приятели, идеална себerealизация, най-висшите си идеали. Наричат въображението „ножицата на ума“, тъй като то непрекъснато изрязва, изрязва, ден подир ден, картините, които човек вижда там, и рано или късно той се сблъсква със собствените си творения в действителния свят. За да може да тренира успешно въображението си, човек трябва да знае как работи умът му. Гърците са казвали: „Опознай себе си“.

Умът се състои от три части: подсъзнание, съзнание и свръхсъзнание. Подсъзнанието е просто сила без посока. То е нещо като поток или електричество и върши това, към което го насочиш; не притежава индукционна сила.

Това, което човек дълбоко чувства или ясно си представя, се отпечатва върху подсъзнанието и се осъществява до най-малката подробност.

Например, когато бяхме деца, една моя позната все се „правеше“ на вдовица. Обличаше се в черни дрехи и си сла-

гаше дълъг черен воал, а хората намираха това за много остроумно и забавно. Тя порасна и се ожени за човек, когото много обичаше. Наскоро след това той почина и тя носи дълги години траурни дрехи. Представата ѝ за себе си като вдовица се бе отпечатала върху подсъзнанието ѝ и в съответното време се бе осъществила, независимо от опустошението, което бе довела след себе си.

Наричат съзнанието тленен или телесен ум. То е човешкият ум и вижда живота такъв, какъвто изглежда. Умът вижда смърт, бедствие, болест, бедност и всякакви ограничения и от него се впечатлява подсъзнанието. Свръхсъзнанието е Божият ум във всеки човек и е царството на съвършените идеи. В него е „съвършеният образец“, за който говори Платон, „божественият замисъл“, тъй като за всеки човек има такъв.

„Има място, което само ти можеш да запълниш и никой друг не може, нещо което ти трябва да извършиш и никой друг не може“.

Свръхсъзнанието съдържа съвършена представа за това. Тя обикновено проблясва в съзнанието като недостижим идеал – „нещо, което е прекалено хубаво, за да е истина“. В действителност истинската съдба (или назначение) на човека проблясва в съзнанието му от Безкрайния Разум, който е в самия него. Обаче много хора са невежи по отношение на истинските си съдби и се борят за неща и положения, които не са техни, и които биха им донесли само провал и неудовлетвореност, ако ги постигнат.

Например, веднъж при мен дойде една жена и ме помоли да „изрека вълшебните думички“, за да се омъжи тя за човека, в който беше много влюбена (тя го наричаше А. Б.). Отговорих ѝ, че по този начин бих нарушила духовния закон,

но бих изрекла „вълшебните думички“ за подходящия за нея човек, „божествения избор“, човека, който ѝ принадлежи по съдба.

После добавих: „Ако А. Б. е подходящият човек, Вие не можете да го загубите, но ако не е, ще срещнете човек, който е равностоен на него“.

Тя често се виждаше с него, но приятелството им не напредна. Една вечер тя ми позвъни и каза: „Знаеш ли, през последната седмица А. Б. съвсем не ми изглеждаше толкова прекрасен“. Аз отговорих: „Може би той не е божественият избор за теб, а друг“. Скоро след това тя започна да се среща с друг човек, който се влюби в нея веднага и заяви, че тя е неговият идеал. Всъщност той бе казал всичко онова, което тя винаги бе желала да чуе от А. Б. „Беше много странно“, отбеляза познатата ми. Не след дълго тя отговори на любовта му и загуби всякакъв интерес към А. Б.

Давам този пример като потвърждение на заместителния закон. Една правилна идея замества погрешната, следователно не става дума за загуба или жертва. Иисус Христос казва: „Първом търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде“*. Той казва още, че царството е вътре в нас. Царството е средището на правилните идеи или на божествените образци.

Иисус Христос учи, че думите имат водеща роля в играта на живота: „По думите си ще бъдеш оправдан, и по думите си ще бъдеш осъден“.** Много хора са опропастили живота си вследствие на празни думи. Например, една

* Лук. 12:31 (Бел. рег.)

** Мат. 12:37 (Бел. рег.)

жена ме попита веднъж защо живее в бедност и ограничения. Някога имала дом, била обградена от красиви неща и разполагала с много пари. Анализирайки живота ѝ, установих, че често се беше чувствала уморена от грижите за дома си и не веднъж бе казвала: „Писна ми от вещи – бих искала да живея в хралупа“. После добави: „Днес живея в хралупа“. Думите ѝ я бяха довели до това положение. Човешкото подсъзнание няма чувство за хумор и често, шегувайки се несполучливо, хората си навличат нещастия. Например, една жена, която имаше много пари, непрекъснато се шегуваше, че се „подготвя за приют за бедни“. След няколко години тя достигна до почти мизерно съществуване, тъй като бе отпечатала в подсъзнанието си представа за недоимък и ограничения.

За щастие, законът работи в двете посоки и състоянието на бедност и недоимък може да бъде променено в състояние на изобилие. Ето следния пример: в един горещ летен ден при мен дойде жена за „сеанс“ за просперитет. Тя бе изнурена и обезсърчена. Каза ми, че има само осем долара. Тогава аз казах: „Е, ще благословим осемте долара и ще ги умножим така, както Иисус Христос умножи хлябовете и рибите“, а той проповядва, че всеки човек има способността да благославя и да умножава, да лекува и да помага. Тя попита: „Какво да направя по-нататък?“ Аз отговорих: „Следвай интуицията си. Имаш ли „хрумване“ да направиш нещо или да отидеш някъде?“ Интуицията означава ин-туиция* или да ти се подсказва отвътре. Тя е безпогрешният водач на човека и затова

* In-tuition – англ. – вътрешно преподаване, вътрешно учене, научаване, да те научат отвътре – Бел. ред.

в следващата глава аз ще се спра на законите ѝ по-обстойно. Жената отвърна: „Не зная – като че ли ми „хрумва“ да си отида вкъщи; имам достатъчно пари за обратен билет“. Тя живееше в отдалечен град, в бедно жилище, и разсъдъкът (или интелектът) биха подсказали: „Остани в Ню Йорк, хвани се на някаква работа и изкарай малко пари“.

Аз ѝ казах: „В такъв случай иди си в къщи – не пречи на „хрумването“. После изрекох следните думи за нея: „Безграничен дух, открий възможност за изобилие за – –. Тя е неустойчив магнит за всичко, което ѝ принадлежи по съдба“. Казах ѝ и на нея да повтаря непрекъснато тези думички. Тя си тръгна веднага. След срещата си с някаква жена един ден тя се свързала със стар приятел на своето семейство. Чрез този приятел тя получи хиляда долара по най-невероятен начин. Тя често ми казва: „Разказвай на хората за жената, която дойде при теб с осем долара в джоба и едно хрумване“.

„По пътя на всеки човек винаги стои изобилие, но то може да се реализира чрез желание, вяра или определени думи. Иисус Христос ясно посочва, че първият ход трябва да се прави от нас, хората.

„Искайте, и ще ви се даде, търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори (Мат. 7:7).

В Светото Писание четем: „Що се отнася до делото на ръцете ми – напътствай ме“.

Безграничният Разум, Бог е винаги готов да изпълнява нашите най-малки и най-големи искания.

Всяко желание, изречено или неизречено, е искане. Ние често се стряскаме, когато някое наше желание изведнъж бъде изпълнено.

Ето следният пример: един Великден, след като гледах красиви розови храсти по витрините на цветарските магазини, аз си пожелах да ми подарят един такъв храст и за миг мислено си представих как някой го внася през вратата.

Доиде Великден, а с него и един красив розов храст. На следващия ден благодарих на приятелката си за него, като ѝ обясних, че точно такъв храст си бях желала.

„Но аз не съм ти изпращала розов храст – отвърна тя, – а лилии“.

Човекът от цветарския магазин бе объркал поръчките и ми бе изпратил един розов храст, просто защото аз бях задвижила закона в действие и трябваше да се сдобия с такъв храст.

Само съмнението и страхът разделят хората от най-възвишените им идеали и от всяко желание на сърцето им. Когато човек е в състояние да желае, без да се безпокои, всяко желание ще бъде незабавно на мига изпълнено.

В следващата глава ще ви дам по-подробно научно обяснение за това и ще ви разкрия как трябва да се изтърва страхът от съзнанието. Той е единственият враг на човека – страхът от недоумък, страхът от неуспех, страхът от болести, страхът от загуба, както и чувството на несигурност в определена сфера. Иисус Христос казва: „Защо сте толкова страхливи, маловерци?“ (Мат. 8:26). Откъдето разбираме, че трябва да заменим страха с вяра, защото той е само изкривена вяра; той е вяра в злото, вместо в доброто.

Целта при играта на живота е да се разбере ясно кое е добро за човека и да се заличат всички въображаеми картини на злото. А това трябва да стане като внушаваме на подсъзнанието си осъществяването на хубави неща.

Един изключителен човек, постигнал в живота си голям успех, ми разказа как изкоренил от съзнанието си всякакви страхове след като прочел една табела, която висяла в някаква стая. На нея било написано с едри букви: „Защо да се безпокоиш, след като по всяка вероятност никога няма да ти се случи“. Тези думи се отпечатали завинаги в подсъзнанието му и сега той е твърдо убеден, че само добро може да се случва в живота му, следователно само доброто може да се проявява.

В следващата глава ще се спра на различните начини за внушение на нашето подсъзнание. То е верен слуга на човека, но човек трябва да внимава какви заповеди му дава. Нашето подсъзнание е нашият постоянен мълчалив слушател.

Всяка мисъл, всяка дума се запечатва в него и се осъществява до най-малката подробност по удивителен начин. То е като певецът, който прави запис върху чувствителния диск на грамофонната плоча. Всяка нота и всеки тон от гласа на певица се записват. Ако той се изкашля или ако се колебае, това също се записва.

Така че нека унищожим всички стари лоши записи в нашето подсъзнание, нека изхвърлим записите от нашия живот, които не желаем да запазим и да направим нови и красиви на тяхно място.

Изречете на глас, силно и убедително, следните думи: „Сега с моите думи аз развалям и унищожавам всеки неверен запис от моето подсъзнание. Нека те се превърнат на пепел и прах, и нека повече да не означават нищо за мен, защото те са плод на неистинни представи. Сега аз правя моите безупречни записи с помощта на Христос – записи на здраве, богатство, любов и пълна себerealизация“. Това е кватратът на живота, свършената игра.

В следващите глави ще покажа как човек може да промени обстоятелствата като промени своите думи. Човек, който не познава силата на словото, е изостанал от времето си човек.

„Смърт и живот са подвластни на езика, и които го владеят, ще вкусят от плодовете му“ (Притч. 18:22).